

Veikko

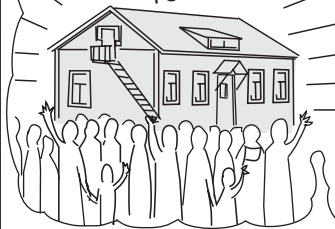
Olipa kerran kylä, jossa kaikki olivat surullisia...

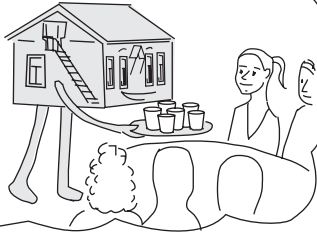
ILTASATU

...koska heillä ei ollut mukavaa paikkaa, mihin mennä syömään. Voi, miten suuri oli heidän ilonsa, kun PIENI PUNAINEN TORPPA tuli avuksi!

TERVETULOA, TORPPA!

Läheltä ja kaukaa nälkäiset työmiehet tulivat syömään ravitsevaa lounasta. Kiireiset kotiäidit ruokkivat lapsensa Torpan edullisesta buffetpöydästä. Iltaisin ihmiset tulivat viettämään syntymäpäiväänsä tai keskustelemaan tärkeistä liikeasioista tai kylän kehittämisestä. Jopa teatteriyhdistys perustettiin Torpan ystävällisten seinien sisällä.

Jokainen oli onnellinen, kunnes äkkiä...

Jotkut piittaamattomat tekijät tulivat ja ampuivat Torppauraukkaa takaapäin. (Yksi heistä käytti vuokrasopimusasetta!)

Kauhea tapahtuma, mutta mitään ei ollut tehtävissä. Viranomaiset sanoivat, että on täysin laillista lopettaa pikku ravintola näin bruttaalilla tavalla. Kylälehden toimittajat olivat joko välinpitämättömiä, liian kiireisiä tai liian kohteliaita puristamaan totuuden näistä kylmäverisistä salamurhaajista. (Heidän nimensä kyllä tiedetään.)

Me emme sano YHTÄÄN MITÄÄN tästä asiasta!

Voi, siinä tapauksessa pyydän anteeksi, että häiritsin.

Kyläläiset olivat aluksi vähän hämmästyneitä, mutta pian he menivät viettämään syntymäpäiväänsä ja pitämään liikeneuvottelujaan 10-kioskin kotoiselle terassille.

...ja Torpan kylmälle haudalle satoi unohduksen lumi.

BÄÄÄÄÄ
ÄÄÄÄÄÄ

Voi voi! Moderni liike-elämä tuntuu liian julmalta iltasaduksi. Täytyy miettiä ystävällisempi loppu...

Vaihtoehtoinen loppu (lapsille ja herkkähermoisille)

Ravintoloiden jumala armahti Pienen Punaisen Torpan. Se nousi haudasta ja jatkoi kylälaisten iloksi ystävällistä palveluaan.

Ja Torpan ilkeiden salamurhaajien piti kärsiä koko loppuelämänsä kauheassa erämaassa, jonka ainoa ravintola oli suljettu vuokrasopimuksen päättymisen vuoksi.

